

וטהר לבנו

חיידושים וחיזוקים

תשעה באב

לזכות ולברכת כל התורמים

שתרמו ושיתרמו

להדפסת העלונים

ולהדפסת ספרי וטהר לבנו מהדורה קמא

ולתורמים בס"ד למהדורא חדשה 6 כרכים אמנ.

יש לך כמה דירות להשכרה – אתה מסודר
הכסף עובד בשבילך!!

בתרומתך, להדפסת ספרי "וטהר לבנו" לחיזוק עם ישראל
הכסף עובד בשבילך לנצח!!!

כל יהודי שהתחזק – יש לך בזה חלק

אנא זכה ותרום והנצח בספר, ושמן יכנס לתפילה ולברכה אצל גדולי ישראל בל"ג

המהדורה חדשה 6 כרכים לחיזוק וזיכוי הרבים

הכל עולה 140 אלף ₪ לפחות – אבל נשאר צורך ב 120 אלף

כי בס"ד **כרך שישי** שלם** – "מועדים" נתרם ע"י הרב מיכאל נודל שליט"א משיקגו ארה"ב
לע"נ זקנינו הצדיק משרידי נאוורדוק רב אהרן צבי נודל זצ"ל – נותרו 5 כרכים לתרום שלם = הנצחת מהדורה, או פרשיות וכו'

לתרומה והנצחות אנא פנו : יוחנן ריינר 0527120333 106855@gmail.com

זכור!! ספר זה מלא בחידושים בחיזוקים ונוגעים בצפור הנפש,
וגורמים זעזוע פנימי להתעורר בתשובה שלימה.

כי הוא חיזק ומחזק אלפי ורבבות יהודים ובלי ספק זכות עצומה היא עבורך,
שיודפס הספר שחיזק ומחזק רבבות מכל חוגי ישראל.

מרן שר התורה **רבי חיים קנייבסקי שליט"א!!!** חתם הסכמתו על הספרים,

ומרן בקבלתו הספרים שר כמה פעמים בהתלהבות :

"וטהר לבנו בתורתך ודבק לבנו במצוותיך ויחד לבנו לאהבה ולידאה את שמך"

נוסח שלא נמצא בסידורי התפילה ובמקורות

****ואולי, כי הוא חידוש עצום וחיזוק אדיר לשבת ולנשמה****

באשקלון – ועוד ערים, בתיאום עם הרב יוסף ברקו שליט"א 0542831575

שיעורי אודיו "וטהר לבנו" בקול הלשון שיעורי תורה ברשת 03-6171111 | 6761*בחר "יוחנן ריינר" ובחר נושא השיעור
או לחץ על הקישור <https://www.kolhalashon.com/New/KhlSearch.aspx?lang=Hebrew&SearchValue=%d7%99%47%95%47%97%47%a0%47%99%20%47%a8%47%99%47%a0%47%a8%8&InCall=True>

בינתיים – ר' חיים זיגלבוים מארה"ב מנדב פרשת פנחס בספר החדש, וגב' טובי מתל אביב בין 10 ל 20 סטים
ועוד 5 אנשים כבר הזמינו את הסט החדש – אנא צרף שמך בתרומה בל"ג להדפסת הספרים בבקשה.

וטהר לבנו - תשעה באב

איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם

חומרות חדשות, ועל הקדמתו לצאת כי אשתו זרקה אותו מהבית - אזי לא היה את החוצפה בעת ניסיון של המרגלים ושל קרח לעמוד ולהתחצף נגד משה רבינו.

לכן נחסוך את ה"איכה" הבא, מאתנו, ונפסיק לזלזל בגדולי ישראל ונאמין לכל דבריהם תמיד, ונזכה לגאולה השלימה אמן ואמן.

תחילה לכל הקלוקלים של עם ישראל במדבר, זה הזלזול בגדולי ישראל, מכאן נובעים מחלות הדור!!! אז!!! וגם בדורנו!!!

כי אם עם ישראל לא היו צוחקים על משה רבינו בעקיצות על שומנים בשוקיו ועל איחורים מחמת מחשבות על

עשרה הרוגי מלכות קינה כה'

ומחשבת עבירה כלשהיא חלילה בתגובתו של רבן שמעון בן גמליאל **כששיבח את הקב"ה** ביצירת יופיה של הגויה הנאה, כי ראו כולם, שלמרות שהיו רק **שניים במעמד ההריגה בגזירה הקשה**, ואחד מהשניים היה רבן שמעון בן גמליאל, ובכל זאת הגזירה הנוראה שהרומאים הרשעים יחמדו יופיו של צדיק ויפשיטו עורו היפה של הצדיק בחייו, גזירה זו לא התקיימה ברבן שמעון בן גמליאל שהיה מיקירי ובחירי ירושלים נשיא בן נשיא מגזע המלוכה היהודית שיא המהות של שבחם של אנשי ירושלים, למרות שנרצח באכזריות – עריפת ראשו רח"ל, בכל זאת חימוד היופי היה רק על רבי ישמעאל כהן גדול.

כך כולם נוכחו לראות שלא היה שום פגם כלל וכלל בדיבור ובמחשבה של רבי שמעון בן גמליאל כששיבח את יופה של הגויה, אלא 100 אחוז דיבורה על יופה היה אך ורק לשם שמים בקדושה וטהרה לשבח את הבורא, ובלי התפעלות עבירה כלל, וכמובן צריך לזכור את דברי הגמרא שם **"קרן זווית היה"** שלכן ראה אותה בלי שהספיק לעצום עיניו ממנה.

וכל זה מתוך גדלותו הרוחנית העצומה של רבן שמעון בן גמליאל שהייתה דומה עליו כקורה - כקורת עץ, וכפי שהגמרא מספרת על רבי יוחנן שהיה מרקיד כלות על כתפיו ולתמיהת תלמידיו אמר דומה עלי כקורה, בלי התפעלות של עבירה כלל.

הלוואי ויהיה דרגות כאלו בדורנו אבל אני רחוק מכך, וחייב אני מיד למחק כל ראייה, ואפילו לירוק בכדי להמחיש לעצמי מיאוס ממחשבת פסול, אני כי היצר חזק ומסוכן, ואני חלש מאוד מאוד.

בן ובת ישמעאל כהן גדול קינה כג'

להם זאת רק באור הבוקר, ואולי בגלל צניעות לא גילו יחוסם בקול בכדי לא לגרום לעבד או שפחה שתרחצה להתחתן עם מיוחד בע"כ, ויל"ע.

עכ"פ הם לא בכו על גדלותם שהם בני רבי ישמעאל כהן גדול, אלא בכו על שורשם של כמה וכמה דורות עד אהרן הכהן ועד יוכבד, כי בבית רבי ישמעאל כהן גדול העצום והענק בכל טוב אמיתי, לא החשיבו את גדלותם כבני האדם הגדול בדור, אלא החשיבו עצמם ואת גדלותם לדורות הקודמים הרבה, כי לא כבוד פשוט חיפשו, אלא כבוד שורשי שמחייב דרך ישרה ודרך של עבודת השם מושלמת כדרך ישראל סבא, שממנו נובע כל כוחם וגדלותם וזה שמחייבם להתקדש ביותר, א. לא לנתק את השרשרת, ב. לדעת איזה עוצמה רוחנית עומדת אחריו אם ישכיל להתעלות ולצמוח.

זה קיבל ירמיהו בנבואה מיוחדת, שידע שהחינוך של רבי ישמעאל בביתו היה קדושה וכבוד אמיתי המחייב עבודת השם מושלמת, שרק ממחשבה שיפגם הכבוד הקדוש הזה, מתו הילדים זה על כתפיו של זה יחדיו מתוך צער ויגון אמיתי, ועל זה נבכה חזק בטי' באב, כי גם לנו יש יחוס גדול מאחורינו, וחייבים אנו ובננו להישאר מחוברים לנצח.

בתשעה באב אומרים בקינה כה', על שהרשע עשה הגרלה מי ירצח ראשון - מעשרה הרוגי מלכות, האם רבן שמעון בן גמליאל הנשיא או רבי ישמעאל כהן גדול.

והנה הרשעים הרגו ראשון את רבן שמעון בן גמליאל, **ורבי ישמעאל הכהן גדול** לקח את ראשו הכרות של הנשיא ובכה עליו תמרורים, ובת השר הרומאי הרשע חמדה את יופיו של רבי ישמעאל וביקשה מאביו שישאיר את רבי ישמעאל בחיים, והרומאי לא הסכים, אבל היא לא ויתרה כי חמדה את יופיו של רבי ישמעאל, לכן פשטו את עורו היפה של רבי ישמעאל בחייו, וכשהגיעו למקום תפילין נתן צעקה שהעולם חישב להיחרב, ולכן שתק ומת ביסורים נוראים אבל קיים את וידום אהרן.

וכידוע יופיים של אנשי ירושלים היה נדיר ביותר וכפי שהגמרא מתארת את יופיו של רבי יוחנן שהיה משיירי אנשי ירושלים, ונפלאתי מדוע התגלגל סיפור חימוד היופי בעת הריגת הצמד הקדושים רבן שמעון בן גמליאל יחד עם רבי ישמעאל ובכל זאת יחמדו דווקא את רבי ישמעאל ולא את רבן שמעון בן גמליאל!?

ומיד שמחתי מאוד דווקא בתשעה באב, כי מצאנו בגמרא ע"ז כ' **מעשה ברבן שמעון בן גמליאל שהיה על גבי מעלה בהר הבית וראה עובדת כוכבים אחת נאה ביותר אמר מה רבו מעשיך ה'!!** וכאן הוכח לכל, שלא היה שמץ של פגם

בקינה כג' המופיעה בגמרא גיטין נח' מיוחדת על בן ובת רבי ישמעאל כהן גדול שנישבו אצל הרומאים, והאדונים הכניסו אותם לחדר בלילה בכדי לחלוק בוולדות, וכתוב שהבן בכה כל הלילה - איך **נין אהרן** ישא שפחה, והבת בכתה כל הלילה איך **נינת יוכבד** תישא עבד, ובבוקר ראו אחד את השני והתחבקו בבכי ומתו מתוך בכי.

וכתוב בסוף הקינה שאת הנבואה הזו **ראה ירמיהו וישתומם ונבהל**, וכל הזמן היה מזועזע מנבואה זו.

והנה בגמרא כתוב "זה אומר: **אני כהן בן כהנים גדולים** אשא שפחה? וזאת אומרת: **אני כהנת בת כהנים גדולים** אנשא לעבד? ואולי הגמרא מכוונת בדיוק כמו שכתוב בקינות, כי הם לא אמרו בן כהן גדול ובת כהן גדול אלא אמרו לשון רבים בן ובת כהנים גדולים, דהיינו שטיפסו למעלה בקודש עד אהרן הראשון לקדושה, ולכן היא הזכירה גם את יוכבד אם אהרן.

ונפשטות למרות צערם ויגונם הנורא, בכל זאת בבכיותם הם לא אמרו משפטים אלו בקול גדול, כי אם היו צועקים בקול משפטים אלו, שהוא והיא בני כהנים גדולים, מיד בלילה הם כבר היו מגלים שהם אח ואחות ולמה התגלה

וטהר לבנו - תשעה באב

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

הילדים, ועוד הדיבור יהיה לא באיומים שאם לא יחזור בתשובה ה' יבוא והכא את הארץ חרם, אלא הדיבור יהיה "בדרך אהבה ורצון", איך יתכן שאלהיו שאי אפשר לעמוד בפניו יצטרך לדבר ברכות ולהיעזר במשפחה שישכנעו את קרוביהם לחזור בתשובה??

אלא כאמור, עם ישראל יהיה במצב קשה כל כך, שאפילו שיהיה מצב שה' יתקרב אלינו, "השיבנו ה' אליך", וה' ישלח לנו את אליהו הנביא לקרב אותנו אל עבודת ה', בכל זאת עדיין יהיה קושי ליהודים לחזור בתשובה, ויצטרכו הרבה שכנועים באהבה ורצון מאכפתיות של בן משפחה לשכנע לחזור בתשובה, כי יהיה קשה מאוד לחזור בתשובה.

ולכן בקשתנו, "חדש ימינו כקדם", אבא יקר, טהר אותנו לגמרי, טהר את כולם, את כל עם ישראל גם את מי שקשה לו לחזור בתשובה, כי גם הקצת הנדרש מאתנו בכל זאת גם זה קשה לנו מאוד לאחר הגלות.

ואנא ה', "חדש ימינו כקדם" - כימים שהוצאת אותנו ממצרים, ממט' שערי טומאה ישר אליך למט' שערי קדושה, ובעזרת השם בקרוב ממש אבא יקר תביא גאולה לכל עם ישראל לבל ידח ממנו נידח, אלא כולם יחד בניך אהוביך נזכה לגאולה השלימה היום אמן.

על חורבן בית אלוקינו – ועל הנקודה היהודית הבערת בלב כל יהודי

והיהודים שנלחמו היו תחת מצור של כמעט שנה, שמרוב רעב אכלו את בשר ילדיהם, ובכל זאת הם נלחמו בחירוף נפש ועיכבו 3 שבועות את הכשדים בתוך ירושלים!!!! **אבל** נשים לב, שאכן רוב היהודים מתו במלחמה זו, במלחמה על בית המקדש, ורק מועטים-השאריית הגלו לבלב, וזאת אומרת שרוב היהודים מתו על קדושת בית המקדש.

ועוד נשים לב, מה הייתה רמתם הרוחנית של היהודים הלוחמים, הרי בית המקדש הראשון חרב בגלל העבירות החמורות של עבודה זרה וכו', ובכל זאת למרות שהעם שבירושלים עבדו עבודה זרה, בכל זאת הם נלחמו בחירוף נפש ובמסירות נפש כך שרובם באמת מתו למען קדושת בית המקדש. **וכל** כך למה? התשובה היא ברגעים אלו שבאו הגויים להחריב דבר ראשון את בית המקדש אז התעוררה הנקודה היהודית בלב העם ובלהט הנקודה היהודית הם מסרו נפשם על קדושת בית המקדש.

ואולי עליהם נכתב **בתהילים עט'** "מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים, נתנו את נבלת **עבדיך** מאכל לעוף השמים בשר **חסידיך** לחיתו ארץ, שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר, שהמתים בחורבן בית ראשון נקראים "עבדיך" וגם "חסידיך".

וזה מזכיר לי את הסיפור על אחאב, המופיע **במלכים א'** פרק כ' שבו הודד מלך ארם קבץ את כל חילו ובנוסף הצטרפו אליו שלשים ושנים ועלה וצר על שמרון וילחם בה: **והוא** שלח שליחים אל אחאב מלך ישראל, ואמרו לו כה אמר בן הודד אם אתה רוצה שלום ולא מלחמה תן לי את כספך וזהבך ששלי יהיו ונשיך ובניך הטובים לי יהיו:

ושימו לב, ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי, עד די כך הסכים אחאב לתת את בני משפחתו לאיוב העיקר למנוע מלחמה מעם ישראל. **ואז** חזרו המלאכים ואמרו שבו הודד מלבד שיקח לך את המשפחה שלך הוא דורש שתיתן לו את מחמד עיניך!!

התבוננתי שהמילה "ונשובה" כתוב בלי ה', ומדוע אכן לא כתוב ונשובה באופן מושלם?? ויתכן שאכן גם זה קשה לנו, דהיינו שאנחנו מבקשים מה' אנא תפעל אתה להחזיר אותנו בתשובה, ודע לך אבא יקר ואהוב, שגם כשתפעל להחזיר אותנו בתשובה, עדיין ישנם יהודים שמרוב אריכות הגלות וצרות עם ישראל קשה להם מאוד לחזור ולהתקרב אליך, עד כדי כך שגם כשתתקרב אלינו עדיין יהיה קשה להם לחזור בתשובה.

וזה מתרץ לי סתירה קשה בנביא **מלאכי פרק ג'** שבתחילתו כתוב שלקראת הגאולה לפני שיגיע משיח יתגלה אליהו הנביא מלאך הברית, וכתוב שם **בפסוק ב' "ומי העומד בהראותו, כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים"**, דהיינו שיהיה קשה לעמוד בפניו כי הוא יעביר את כל הרשעה, ואילו בסוף הפרק כתוב **"והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבות, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם"**, ומפרש **רש"י**: והשיב לב אבות להקב"ה. על בנים - ע"י בנים, אליהו יאמר לבנים דרך אהבה ורצון לכו ודברו אל אבותיכם לאחוז בדרכי המקום, וכן ולב בנים על אבותם, כך שמעתי משמו של ר' מנחם.

ופלא מצד אחד פחד פחדים מאליהו, ומצד שני לא מספיק שאליהו ידבר עם הבנים או עם האבות החוטאים, אלא אליהו יבקש מהילדים שישפיעו על ההורים וכן ההורים על

במלכים ב' פרק כה' מתואר החורבן: **וַיִּשְׂרֹף אֶת בַּיִת הַיְהוָה וְאֶת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת כָּל בַּיִת גָּדוֹל שָׂרָף בְּאֵשׁ: וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְּצוּ כָּל חֵיל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר רַב טַבָּחִים: וְאֶת יְתֵר הָעַם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר וְאֶת הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל הַמֶּלֶךְ בְּבֵל וְאֶת יְתֵר הַהַמּוֹן הַגָּלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים:**

ובדברי הימים מתואר החורבן באופן דומה: **וַיִּשְׂרְפוּ אֶת בַּיִת הָאֱלֹקִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל אֲרַמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ וְכָל פְּלִי מַחְמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית: וַיִּגַּל הַשְּׂאֲרִית מִן הַחֵרֶב אֶל בְּבֵל וַיְהִיו לוֹ וּלְבָנָיו לְעִבְדִים עַד מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרְס:**

ושמתי לב לסדר החורבן, קודם שרפו את בית המקדש, ולאחר מכן במקור אחד מופיע שהחריבו את החומות ושרפו את הארמונות, ובמקור אחד מופיע קודם שריפת הארמונות ורק אחר כך נתיצת החומות.

ואולי הכוונה שבאמת הכי חשוב היה להם להרוס את בית המקדש, ואכן תמיד זה כתוב ראשון, ואחרי חורבן בית המקדש כבר לא היה חשוב להם החומות קודם או הארמונות, או שחלק מהחיילים החריבו את הארמונות וחלק החריבו את החומות, וכפי ששמע **בתהילים טמאו את היכל קדשך, שמו את ירושלים לעיים**."

ואכן הכשדים רצו דבר ראשון להחריב את בית המקדש את הלב הרוחני של עם ישראל, ורק אחרי זה הם פעלו לפי רצונם בהחריבת העיר, קודם נתיצת החומה ולאחר מכן שריפת הארמונות.

וגם כידוע שעשרה בטבת התחיל המצור על ירושלים, ובשבעה בתמוז פרצו את חומות ירושלים אבל עדיין לא הרסו את החומות, אלא באו להחריב ראשית כל את בית המקדש, ולקח לכשדים להתקדם עד בית המקדש 3 שבועות, עד תשעה באב, ולמה כל כך הרבה זמן?? התשובה פשוטה כי היהודים נלחמו על קדושת בית המקדש שלא יחריבו אותה הגויים, ומלחמה זו לקחה 3 שבועות.

וטהר לבנו - תשעה באב

משיאתא שהיה יהודי מתייוון: כנס לבית המקדש ומה שתוציא משם יהיה שלך!! נכנס, והוציא את המנורה של זהב, אמרו לו: את זה אנחנו לא מסכימים שתיקח את המנורה כי אין דרכו של הדיוט להשתמש בזו, אלא כנס שוב והפעם מה שתוציא יהיה שלך! אבל הפעם יוסף סירב ולא הסכים להיכנס שוב.

אמר רבי פנחס: הצינו לו פרס מכס של 3 שנים ולא הסכים. אמר: לא דיי שהכעסתי לאלקי פעם אחת, אלא שאכעיסנו פעם שניה?! מה עשו לו? שמו אותו במנסרה, והיו מנסרים בו. היה מצווח ואומר: ווי, אוי, אוי, שהכעסתי לבוראי!

זה כוח הנקודה היהודית העמוקה שבוקעת ומנצחת את כל הרוע, לא פלא שמגילת איכה מסתיימת בהשיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, למרות שאנחנו במצב נוראי ככתוב "כי מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאוד, בכל זאת השיבנו ה' אליך ונשובה בזכות הנקודה היהודית שבנו, ולכן חדש ימינו כקדם בקרוב ממש אמן ואמן.

פרשת המועדות – כולל את ט' באב!!

עשה בנו נפש תחת נפש ממש, אלא כדרשת חז"ל ממון מכפר מה שהתורה אומרת נפש תחת נפש, וא"כ ט' באב מרומז בסוף פרשת המועדות ב"נפש תחת נפש"!!!

ובס"ד מצאתי עוד רמזים על תשעה באב בפרשת המועדות, כי הנה התורה על צום יום כיפור כתבה בהתחלה "אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם" ובסוף העניין כתוב "ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב", וכתב תמהו על כך בגמרא ברכות ח' וכי בתשעה צמים?? אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי,

אומנם יתכן שכאן רימזה התורה על צום ט' באב, שבזמן החורבן צמים אותו, אבל בסוף יתבטל ואדרבא יאכלו בו וישמחו בו בזמן הגאולה, ולכן נלמד בגמרא כאן ההיפך מהמשמעות הפשוטה של הפסוק לכאורה שבמקום לצום בט' אדרבא אוכלים בו, כי אכן גם צום ט' באב יהפך משמעותו מצום וצער לששון ושמחה בקרוב ממש אמן.

עוד רמז, שפרשת אמור כתוב בפסוק ב' "מועדי ה' מקראי קודש אלה הם מועדיי", ובפסוק ד' כתוב "אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים",

והרשב"ם דברים טו' ב' מבאר הפסוק "כי קרא שמיטה לה" - כלומר כי הגיע זמן שמטה כמו "מקראי קדש" "קרא עלי מועד" - קראן צום, כולם לשון זמן - "מאורע" כדברי התרגום אונקלוס, ויתכן שמרומז שיש צומות הנקראים מועדים שמחמת מאורע עצוב הם נוצרו שגם הם יתהפכו למאורע וזמן שמח במקום זמנים של עצב.

ועוד רמז ע"פ האלשיך שבשנה יש 70 שבתות וימים טובים - 52 שבתות ו71 ימים פסח ו81 ימים סוכות יחד עם שמחת תורה, וראש השנה ויום כיפור ושבעות, והם כנגד 70 זקנים שהם כצינורות להעביר שפע קודש מהעולם העליון, כל א' בבחינתו ובדרגתו.

ונפלאותי שהרי 70 זקנים חסר אחד לסנהדרין שלם, ויחד עם משה רבינו הם היו סנהדרין של 71, ואם כן מה משלים את ה71 ה70 המועדים והשבתות?? ואולי תשעה באב שיהפך להיות בימי הגאולה השלימה ליום מועד שמח, זה משלים את ה71.

ומסביר רש"י מה הכוונה "כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו" - הרי גם המשפחה הם דברי חמדה הם, אלא מהו מחמד עיניך, חמדה מתוך חמדה, זה ספר תורה, שנאמר בו (תהלים יט יא): הנחמדים מזהב ומפז רב.

ואז אמר אחאב בלבו, דבר גדול זה מבקש, אין זה שלי לבדי, של זקני ישראל היא, לפיכך: ויקרא לכל זקני הארץ, (מדרש תנחומא שמות כט, סנהדרין קב ב), ומוסיף רש"י שאף על פי שהיו עובדים עבודה זרה, היו מכבדים את התורה: ובוודאי כאשר הגוי רצה לטנף את ספר התורה, התעוררה בהם הנקודה היהודית שזעקה בתוכם עד כאן.

ואכן אחאב סירב וניגש למלחמה עם בן הדד כי על ספר התורה הוא לא וויתר!!! למרות שוויתר על אשתו וילדיו!!

ושוב מפורסם העוצמה של הנקודה היהודית בסיפור של יוסף משיתא. המופיע בראשית רבה (סה כב) שבשעה שבקשו הרומאים הרשעים להיכנס להר הבית, פחדו הרומאים ולכן אמרו: יכנס יהודי תחילה. אמרו ליוסף

בערבית התחדש לי חידוש נפלא, שהרי הפרשה שלנו נקראת פרשת המועדות שכתוב בתורה "אלה הם מועדיי", והנה כל מועדי ה' - החגים מוזכרים חוץ ממועד אחד שלא מוזכר והוא תשעה באב, ובמגילת איכה כתוב שהוא "מועד" כמו שכתוב "קרא עלי מועד לשבור בחורי".

ולמרות שבגמרא תענית כט' פירשו שהכוונה לראש חודש תמוז ומכאן למדו על כל ר"ח שנקרא מועד, בכל זאת במרדכי במועד קטן תתקלד' כתוב שאין אומרים ויהי נועם בתשעה באב שחל במוצאי שבת ולא צדקתך בתשעה באב משום שנקרא "מועד", וכן נפסק בשולחן ערוך אורח חיים תקנ"ט ד' שאין אומרים תחנון (ולא סליחות) (הגהות אשירי) ואין נופלים על פניהם בתשעה באב, משום שנקרא מועד, ועיין בפתיחת קול הרמ"ז למסכת תענית שמדייק שלכן לרש"י ולרמב"ם מסכת תענית היא בסדר מועד.

ובפשטות התענית נקרא מועד על שם סופו, הנה בנביא זכריה ח' כתוב "כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים", וכתב השל"ה שתשעה באב נקרא מועד כמו "קרא עלי מועד", וזה על שם העתיד שיהיה חג. ועל כן תשעה באב תמיד חל באותו יום שחל יום ראשון של פסח, שבו יצאו ישראל ממצרים שהוא מעין גאולה העתידה, כמו שנאמר, כימי צאתך ממצרים כן אראנו נפלאות (מיכה ז, טו):

ונראה להוסיף שהרי כל מהות החגים זה להביא אותנו לשמחה כפי שאומרים בתפילת מוסף של המועדים "מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון", ולכן גם תשעה באב חייב להיות חג שמח, ולכן לעתיד לבוא גם אם יתבטלו רוב החגים ט' באב והצומות יישארו כימי שמחה, כי חייבים שיתקיים בהם מועדים לשמחה, ואם כן מדוע התורה לא הזכירה אותו בפרשת מועדי ה'??

ונראה שבסוף הפרשה יש רמז, שהנה הפרשה מסתיימת ב"מכה אדם ישלמנה ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש", והגמרא ב"ק פרק החובל דורשת שלמרות שכתוב נפש תחת נפש בוודאי אין הכוונה פיזית להרוג או לפצוע וכי' אלא הכוונה שישלם כסף וזה יכפר עליו על הנפש. וכאן בעצם יש רמז לט' באב, כי ה' שפך חמתו על עצים ואבנים ולא כילה את חמתו על עם ישראל, וזה חסד עצום שלא

וטהר לבנו - תשעה באב

משה לא ידע את מקום קבורתו?? משה נכנס לארץ ישראל בחייו!!! לבכות עם האבות הקדושים על חורבן בית המקדש ועל גלות ישראל

מהמלאכים לא היה ממה שראה אותם בעולם האמת אלא מתקופת מתן תורה, וגם משה טען מה יום מיומיים שאני מבוקש לפני בורא עולם, ולכאורה בעולם האמת היה כל הזמן קרוב לבורא עולם, ומה אם כן לשונו מה יום מיומיים?? אלא שחזר לחיות ממש בניתוק מוחלט למה שהיה בעולם האמת, כי נשמתו הייתה מנותקת לגמרי מגופו, ולכן גם בחזרתו לחיים ברגעים אלו יתכן שלא התחברה נשמתו לגוף אלא רק כבימי חייו בלבד, ואכן כמו בימי חייו הקודמים זכר את המלאכים רק מתקופת מתן תורה, וגם אז משה היה נקרא אל ה' כפי שמופיע בתורה.

אגב נראה מכאן שצערם של חיים רק חיים יכולים לראות ולהבין מתוך השקפתם של אנשים חיים, כי בעולם האמת מה שנראה לאדם בעולם הזה רע שם זה נראה טובה של ממש, ולכן היה צורך להקים את משה והאבות חזרה לחיים ולא לבקש מנשמתם שיפעלו למעלה בשמים, כל זה כתבתי בדרך אפשר ועדיין יש צורך לעיין בכל זה, ואדרבא אם יש צורך להוסיף או לתקן אשמח מאוד.

ויצא שמשה זכה להיכנס בחייו לארץ ישראל ולהגיע למערת המכפלה וגם להגיע לירושלים למקום המקדש, ואומנם מצד א' משה בכה מרורות על חורבן הבית ועל גלות עם ישראל, ומתוך צערו ויגונו העצום לא שם ליבו לשמוח על שזכה להיכנס סוף סוף לארץ ישראל, אך מצד ב' הבין את התועלת שהייתה בכך שלא זכה להיכנס יחד עם בני ישראל לארץ ישראל, כי רואה ונוכח שה' נתן את חמתו על עצים ואבנים ולא כילה חלילה בחמתו את שארית ישראל וכדברי המדרש, וא"כ זכה משה גם להיכנס בחייו לארץ ישראל וגם לראות בעיניו את התועלת בכך שלא נכנס בזמן שביקש להיכנס ולא הורשה.

כוח תפילת רבים על קבר משה רבינו היה מונע את הגלות

מדויקת על מקום הקבורה, ועל קברו של משה לא שייך ידיעה כי קברו היה בנס שנברא מששת ימי בראשית כביכול אין לו מקום, ולכן לא שייך להתפלל על קברו ממש בשום צורה.

דק קשה, שהרי במדרש שהבאנו קודם מפורש שירמיהו הקים את משה מקברו והלך עמו לקברי אבות ויחד הם התפללו על גלות עם ישראל, ובכל זאת עם ישראל הלך לגלות?? וא"כ מה היה מוסיף אם עם ישראל היו מתפללים על קברו של משה שיגן בעדם על ידי תפילה להקב"ה??

ונראה שאם רבים בתפילתם על קברו של משה היו מעוררים את משה מקברו והלך עמו לקברי אבות ויחד הם הייתה עוצמתית פי כמה כי היא באה מכוח תפילת ציבור!! שכוחה יפה יותר מתפילת משה ושלושת האבות הקדושים שקמו במיוחד לתחייה והתפללו ובכ"ז לא נמנע הגלות, ואילו התעוררות מכוח תפילת ציבור הייתה מועילה!!!

ונלמד מזה עד כמה כוחה של תפילת רבים, ונזכור להקפיד תמיד על תפילה במניין גם בבין הזמנים ובימי החופשה, ונדע בתשעה באב עד כמה עוצמתי הקינות שנאמר בציבור, שכוחה הרבה יותר מקינות הנאמרות ביחידות!!!
ונבוא עולם יאמר לצרותינו די ויגאל אותנו מגלות זו שנמשכה אלפי שנים, ואנחנו בשם השם נזכיר ומאמינים בכל יום שיבוא, ובורא עולם יתן למיחלים לו תקווה טובה, ובקרוב נזכה לביאת גואל צדק אמן ואמן.

למסקנא הקודמת למה ה' אמר לירמיהו להעיר ולהקים את משה ואת האבות??

לפעולתיך ושבו בנים לגבולם. ב. דווקא בזה מתחדד עד כמה עוצמתי תפילת רבים של עם ישראל שכוחו רב יותר מתפילת האבות ומשה רבינו יחד במקום בית קדשי הקדשים.

המשך חכמה, מבאר דברי הספרי, שמשה רבינו לא היה לו חיבור לגוף בחייו וכל שכן לאחר פטירתו, וזה הכוונה שמשה לא ידע את מקום קבורתו – כי היה מנותק לחלוטין מגופו, וקצת היה תמוה לי מדוע צריך לנטות לפשט זה, ולא לפרש כפשוטו שהקב"ה העלים גם ממשה את מקום קבורתו, אלא יתכן והדברים פשוטים שאם ה' מעלים מנפטר את מקום קבורתו ממילא נשמתו מנותקת מהגוף.

אומנם מצאנו שנשמת משה ידעה את מקום קבורת גופו, שכתוב במדרש איכה הקדמה פסקה נד' שאמר ה' לירמיהו לך וקרא לאברהם ליצחק וליעקב ומשה מקבריהם שהם יודעים לבכות, אמר לפניו רבש"ע איני יודע היכן משה קבור, אמר לו הקב"ה לך עמוד על שפת הירדן והרם קולך וקרא: בן עמרם בן עמרם עמוד וראה צאנך שבלעום אויבים, עמד ירמיהו על שפת הירדן וקרא בן עמרם בן עמרם עמוד!! הגיע זמן שאתה מבוקש לפני הקב"ה, אמר לו מה היום מיומים שאני מבוקש לפני הקב"ה? אמר לו ירמיהו איני יודע, הניחו משה והלך אצל מלאכי השרת שהיה מכיר אותן משעת מתן תורה אמר להם משרתי עליונים כלום אתם יודעים מפני מה אני מתבקש לפני הקב"ה, אמרו לו בן עמרם אי אתה יודע שבית המקדש חרב וישראל גלו, והיה צועק ובוכה עד שהגיע לאבות העולם, מיד אף הם קרעו בגדיהם והניחו ידיהם על ראשיהם והיו צועקים ובוכין עד שערי בית המקדש.

ונראותי מדרש זה, ראיתי ראייה ברורה לדברי המשך חוכמה, שאכן נשמת משה רבינו ידעה את מקום קבורתה, רק שנשמת משה הייתה מנותקת לחלוטין מהגוף, עד כדי כך שכשמשה קם מקברו לא ידע מה קרה לעם ישראל ולכאורה הוא חזר להיות כבימי חייו, כי זכרונו

כתוב בגמרא סוטה יד' על פי גרסת הגהות הב"ח שהקב"ה לא רצה שעם ישראל יתפללו בקברו של משה שיתפלל עליהם שיתבטל גזירת הגלות, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מחייהם, ולכן הסתיר הקב"ה את קברו של משה רבינו.

וכפי שהגמרא שם אומרת עמדו למעלה נדמה להם למטה למטה נדמה להם למעלה נחלקו לשתי כיתות אותן שעומדים למעלה נדמה להן למטה למטה נדמה להן למעלה לקיים מה שנאמר ולא ידע איש את קבורתו, והקשה תלמידי המצוין יוסף טפירו שעם ישראל יקיימו בהר נבו כולו יום תפילה וממילא הם התפללו על קברו של משה??

אלא יסוד גדול יש כאן שלא מספיק להתפלל באזור הקבורה אלא צריך ידיעה ברורה על מקום הקבר, וכמו שמצאנו בתפילה שצריך להתפלל לכיוון ירושלים ואם אינו יודע יכוון לבו, על כל פנים יש דרגות במקום התפילה, והסגולה הגדולה היא להתפלל במקום המדויק ובידיעה

תשובה א. נראה שלמרות שעם ישראל לא נגאלו מיד בכל זאת אין התפילות הולכות ריקם, אלא מועילים לעם ישראל בכל זמן הגלות, וכפי המשמעות שהקב"ה אמר לרחל אמנו כששמע את קולה, מנעי קולך מבכי כי יש שכר

ואולי בכך כיפרו האבות על בכי חינום כי כביכול הם האבות בכו בכי חינום

וטהר לבנו - תשעה באב

בכי חנינם - בכי לדורות

מושלמת אזי הם ישמחו שהם קשורים לאבות הקדושים אבל יש להם לבכות על פירוק נישואיהם עם קרוביהם.

והיית ובבכייתם כביכול הם העדיפו גירות מושלמת והתנתקות מהאבות הקדושים לכן נגזר עליהם בכי לדורות על חורבן הבית, **וכפי** שכתוב **במדבר איכה רבתי פ"א**, שבגלל פעמיים שבכו בכי של תפלות בלילות לכן נגזר עליהם חורבן 2 בתי מקדש, ועל בכי בלילה של המתאוננים נגזר חורבן בית ראשון, ואילו על בכי בלילה בחטא המרגלים נגזר חורבן בית שני.

ויתכן שגלל הישנות החטא - שפעמים בכו בכי חנינם וכשחוזרים על חטא פעם שניה זה מחמיר ומעצים את החטא, לכן נקבע זמן הגזירה לפי הפעם השנייה שחטאו, שבכו בליל ט' באב, **ולכן** גם נגזר שבליל ט' באב יחרבו 2 בתי המקדש, כי אז כביכול **הם לא קיבלו הגנה של זכות האבות הקדושים כי הסכימו להתנתק מקרבתם לאבות.**

ואולי בגלל זה ה' הקשיב רק לרחל אמנו, כי היא כביכול הסכימה להתנתק ממשפחת האבות כשוויתרה על הנישואין עם יעקב עבור לאה אחותה, ובכך הסתכנה שעשו יקח אותה לאשה, ואכן היא נקברה בנפרד מהאבות הקדושים כי בזה כוחה, שגם במצב שעם ישראל מנותקים מהאבות, בכל זאת זה זכותה שה' יחמול עלינו בזכותה!!!

אבל ט' באב יתהפך ליום שמח, כי בסופו של דבר על הצד שהגירות מושלמת אז ממילא הגירות שלהם הייתה מתוך **"נעשה ונשמע"** שזה גירות מושלמת בשמחה אמיתית, וזה שלימות עם ישראל, וממילא ה' ישמח בעם ישראל, **אבל** זה רק כשעם ישראל יתנתקו מהנגיעות הרעות, וכל כולם יהיה לעשות רצון אבינו שבשמים באופן מושלם, ואז גם אם יסתיים זכות האבות הקדושים **כפי שכתוב בפרשת האזינו**, בכל זאת אז תבוא הגאולה לעם ישראל בזכות **"הנעשה ונשמע"**.

וכולי תודה לה' על חידוש זה שנתן לי ביום שבת וסיומו בסעודת מלווה דמלכא, וכל כך שמחתי בחידוש הזה שזה עשה לי עונג שבת מעין עולם הבא שאין מתוק מזה בעולם הזה, וגם ביום א' וב' בשבוע כל רגע שזכרתי בזה הרגשתי מתיקות נפלאה שכל תאוות העולם הזה נמחקים לעומתה, ומחשבת עבירה מיד נמחקת כי אני מזכיר לעצמי את העונג של חידוש זה, ושוב אני מודה לה' על חידוש נפלא זה!!

וזה מזכיר לי, שראיתי את תלמידי בישיבת קירוב שיום אחד הגיע לשיעור גמרא כולו מרוגש כפי שלא ראיתי מעולם, והוא מספר לי בשיא ההתרגשות שהוא הצליח **לרוץ ולהניח 2 פסיעות על עץ ולהתהפך באוויר סיבוב שלם ומדהים!!** והוא מרוגש כולו ואומר בהתלהבות **אני לא מאמין שהצלחתי!!** ושוב הוא חזר ואמר זאת שוב ושוב בהתפעלות, **והנה** למחרת הוא כשנזכר בזה שוב התרגשות והתלהבות ומלא בשמחה ושוב אמר אני לא מאמין שהצלחתי!! **והטעם** הטוב והמתוק של הצלחתו השפיע שגם חודש אחרי זה כשהוא נזכר בזה הוא מתמלא התלהבות ושמחה!!

ולמדתי ממנו ומהתלהבותו החוזרת ומתעוררת במשך תקופה ארוכה, שאם על הישג גופני בן אדם יכול לשמוח עד כדי כך, שמיד שזכר בזה הוא מתמלא עונג וסיפוק אפילו לאחר חודש, כל שכן שעל הישג רוחני ותורני וקדוש זה אמור לתת לנו שובע - **"שבענו מטובך"** ושמחה והתלהבות עצומה וסיפוק בכל פעם שניזכר בזה, וזה יבטל מאתנו כל תאוות וטעם עבירה לתקופה ארוכה, **ואדרבא** תגבר בנו התשוקה לחדש עוד חידושי תורה אמן ואמן.

בשבת פרשת יתרו בתפילת שחרית התעוררה בי שאלה עצומה, שהרי עם ישראל התגייר בקבלת התורה, והרי יש כלל שגר שהתגייר כתינוק שנולד, ועד כדי כך הכלל הזה עוצמתי שאפילו מותר לו להתחתן עם אמו או אחותו כי הם כאנשים זרים ממש לאחר שהתגיירו.

ולפי זה קשה למה כתוב שבחטא המתאוננים בלילה עם ישראל **בכה למשפחותיו** ופי' רש"י על פי הגמרא **יומא עה'** שבכו על עסקי משפחות **שנאסרו להם עריות** והיו צריכים לגרש את נשותיהם שהתחתנו עמם קודם מתן תורה, כי לפני מתן תורה הם התחתנו עם עריות כגון אם משה - יוכבד שהייתה דודה של בעלה עמרם אבי משה רבינו, וקשה מאוד למה בכו? וכי למה היה להם להיפרד לאחר מתן תורה הרי גר שנולד כתינוק שנולד ואין עליהם איסור קרובים בקרוביהם מלפני הגירות?!!

וכששאלתי שאלה זו ענה לי ת"ח עצום **שהמהר"ל** שואל שאלה זו, **וראיתי** במהר"ל שמתרץ שהיות ובורא עולם גייר אותם בכפייה בכך שכפה עליהם הר כגיגית כפי שכתב רש"י בפרשת ויתרו על הפסוק **"ויתייצבו בתחתית ההר"**, לכן הם לא נחשבו כתינוק שנולד בגירותם, **(ויתכן** בכוונתו שממילא לא הייתה להם קבלת גירות מושלמת), ולכן עדיין נשאר להם קרבת הברש וממילא נאסרו בקרוביהם.

ונשאלת השאלה, הרי עם ישראל אמרו לפני זה **"נעשה ונשמע"** וזה קבלת התורה באהבה מתוך רצון אמיתי מכל הלב, ואם כן היה כאן גירות מרצון - גירות מושלמת?!! ולפי זה הרי הם כן כתינוק שנולד מחמת הגירות?!!

ואכן בשפתי חכמים כתב שבהתחלה עם ישראל קיבל את התורה באהבה גמורה כשאמרו נעשה ונשמע, אבל בגלל ששמעו את הקולות ואת העשן הם נבהלו וחזרו בהם, ולכן בורא עולם כפה עליהם הר כגיגית, ולכן זה נחשב כגירות בכפייה ועי"פ האמור לכן נשאר בהם איסור קרובים כי הם לא כתינוק שנולד, וכמוכן יש הרבה מקום ודעות בכוונת המהר"ל.

ונשאלת השאלה, לשם מה בורא עולם הפחיד את עם ישראל בקולות ובעשן, שבכך גרם לעם ישראל לחזור בהם מרצונם הטוב לקבל את התורה, ואחרי זה לכפות עליהם הר כגיגית, לכאורה עדיף היה שלא יהיו קולות ועשן וכך לא יפחדו ועם ישראל ישארו **"נעשה ונשמע"**, ברצונם הטהור לקבל את התורה בשמחה ומרצון טהור?!!

ונראה שבורא עולם בכוונה רצה שעם ישראל לא יהיו כתינוק שנולד בגרותם, כי אם כך הם יפסידו את החיבור והקרבה המשפחתית לאבות הקדושים - לאברהם יצחק ויעקב!! ולכן ברור שבורא עולם תכנן שגם יגידו **"נעשה ונשמע"** וגם יחזרו בהם וגם יתגיירו מתוך כפייה!!! הכל למען הקשר שלנו לאבות הקדושים!!!

ואכן למרות חזרתם בגלל הפחד בכל זאת עדיין נשאר להם הכתרים שקבלו על מה שאמרו **"נעשה ונשמע"** ורק כחטאו בעגל הורידו את הכתרים - כי למרות החזרה לא נמחק להם לגמרי מה שאמרו **"נעשה ונשמע"**, מה שקיבלו גירות מרצון ובשמחה.

ולפי זה מובן למה כתוב שעם ישראל בכו **"על משפחותיו"** ולא כתוב **"על משפחותם"**, כי עם ישראל בכו על 2 משפחות, שאם הגרות תהיה מושלמת אכן תותר להם הנישואים עם הקרובות אבל אז יש להם לבכות על הקרבה שלהם לאבות הקדושים שנחתכה, ואם הגירות לא

וטהר לבנו - תשעה באב

ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם

תשעה באב הייתה לכולם המחשה של מוות וקבר, והם בכּו בקבר על שבכו באותו לילה, וחזרו בתשובה שלימה מידי שנה ושנה בתשעה באב. **ונראה** שלכן הצעירים ביותר מתוך אלו שנגזר עליהם למות, שכּבו וקמו בשנה האחרונה והתבטלה להם הגזרה, כי הם חזרו בתשובה ובכו יותר שנים משאר חבריהם, וגם הם השתתפו בעול עם חבריהם יותר שנים מכולם.

ובאמת ה' נשבע שאנשי המלחמה ימותו מקרב המחנה, והיות וכל שנה כולם נכנסו לקבר וחלק מתו וחלק קמו לתחייה, והייתה בת קול מפורשת שהבדילה בין החיים למתים, אם כן ההבדלה "בין החיים למתים" - מקרב המחנה" התקיימה כל שנה בין היורדים לקבר.

ולכן בשנה האחרונה שרק מי שהיה אמור למות נכנס לקבר אם כן כבר לא היה שייך שימותו מתוך המחנה, ולכן הם נשארו לחיות, וכל זה רק בגלל שהם השתתפו כל שנה לשכב בקבר כמצוות הקב"ה "חפרו". **ובסוף** התברר לכל עם ישראל, שציווי ה' לכולם לשכב בקבר כל שנה בתשעה באב, לא היה מיותר אלא חסד ה' נפלא ביותר!!! כך ניצלו לחיים יותר מ 21 אלף יהודים בשנה האחרונה.

ללמדנו, שכדאי לנו ללכת בתמימות בחוקי ה', ולקיים מצוותיו בתמימות ובנאמנות, וגם אם לפעמים נדמה לנו בעצת היצר שזה פשוט מיותר וחסר תועלת ח"ו, לא נקבל עצתו הרעה חלילה!!! אלא נתעקש להתמיד בדרך ה' ובמצוותיו, וכך נזכה לראות בטוב ה' המסתתר אחרי מצוותיו, ככתוב מפורש שרצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.

כמו כן נרגיל עצמנו להשתתף בצער חברינו באמת, כך אנחנו מקילים עליו ויש בזה ממידת החסד הבונה עולם!!! וגם נרגיל את עצמנו לחזור בתשובה בהמחשה ובדמיון בכדי להעצים את ההתעוררות לתשובה!!! ואנחנו מובטחים שאם נפתח פתח כפתחו של מחט הקדוש ברוך יפתח לנו פתח כפתחו של אולם, ובעזרת ה' נזכה להתקרב אליו יתברך בלב ונפש אמן ואמן

בן דינין – קינה ו'

"ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה".

וייתכן שהנביא מלמד אותנו שאדום התחילו בפשעים קלים כביכול – עמידה מהצד, אבל משם הם הידרדרו לפשעים מחרידים, כי פשע קטן גורר למדרון, כמו שכתבתי על הידרדרות פרעה שהיה צדיק בתחילתו ושלש חודשים פרש ממלכות מצרים כי לא רצה לצער את עם ישראל ובסוף הרשיע יותר מהרשעים שדרשו ממנו לצער את עם ישראל.

וכן מצאנו במשנה **סוטה פרק ט' ט'** משבא אלעזר בן דינאי, ותחינה (יש גרסה תחילה) בן פרישה (בן פרישה) היה נקרא, חזרו לקרותו בן הרצחן. ומבאר **היכין** שבהתחלה היה מטריד אנשים בדיני תורה בלי סוף על כל דבר קל ולכן כונה "בן דינאי", ולאחר מכן הידרדר יותר והיה רב עם אנשים גם נגד התורה ולכן כונה "בן פרישה" שצריך לפרוש ולהתרחק ממנו, ובסוף הידרדר לרצח "בן הרצחן", והוא התפרסם לרוצח מפורסם מאוד כמופיע בכתובות כז'.

ובפשטות בכדי לדון עם אנשים בדיני תורה פעמים רבות בלי סוף צריך להיות ת"ח עצום, כי כך יודע איך לנצח ובגלל הניצחונות יש לו חשק ותאוה לתבוע ולהמשיך לתבוע לדין תורה, ואכן מצאתי **בספרי שופטים כא'** "משבא רבי אלעזר בן דינאי ותחינה בן פרישה היה נקרא חזרו לקרותם בן הרצחנים", שתחילה היה רבי ובסוף הפך לרוצח המוניים!!

ובתשעה באב מצאתי בקינות בפיטו ו' "שבת סרו מני" כותב "צעק עמי בימי בן דינאי" וראיתי בפירושי הראשונים "אוצר הראשונים" שהכוונה לאלעזר בן דינאי, וביסופון כתב עליו יוסף בן מתתיהו שאלעזר בן דינאי היה "שודד ששכן

תוספות תענית ל' מביא מדרש איכה, שבמשך כל 40 שנה נכנסו כולם בתשעה באב לקבר, וקבוע מתו מתוכם קצת יותר מ 21 אלף, ובשנה האחרונה נכנסו ולא מתו, והמתו עד ט"ו באב כי סברו אולי טעו בחודש, עד שראו לבנה מלאה באמצע החודש והבינו שלא טעו, ויצאו מקברם שמחים כי הבינו שהסתיימה הגזירה. **ובתוספות ב"ב קכ"א** כתוב שאכן גם בשנה זו – שנת ה 40 היו אמורים למות 21 אלף, אבל ה' מחל על הגזירה ולא מתו באותה שנה.

ופלא עצום יש כאן, שהרי מפורש במדרש **אגדה במדבר י"ד ל"ד** שלא היה אחד שמת לפני גיל 60, ולא היה אחד שחי יותר מ 60, אלא בדיוק בגיל 60 האדם מת, ואם כן יצא מכוון שכל שנה היו 21 אלף שמלאו להם בדיוק 60 שנה. **ובכל** זאת הפלא הגדול הוא מדוע כולם נכנסו לקבר כל שנה בטי' באב, הרי רק בני 60 בדיוק מתו ולא הצעירים מגיל זה, ובכל זאת כתוב שכולם נכנסו ואז בבוקר יצא בת קול "יבדלו החיים מן המתים", אז למה כולם נכנסו?!!

וייתכן, וכפי שהרבנית הצדקת **אסתר מאשדוד** הסבירה לי שהיה זו בבחינת נושא בעול עם חברו, שכולם השתתפו בצערם של אלו האמורים למות בתשעה באב, וגם ככה בכל

ללמדנו, שכדאי לנו ללכת בתמימות בחוקי ה', ולקיים מצוותיו בתמימות ובנאמנות, וגם אם לפעמים נדמה לנו בעצת היצר שזה פשוט מיותר וחסר תועלת ח"ו, לא נקבל עצתו הרעה חלילה!!! אלא נתעקש להתמיד בדרך ה' ובמצוותיו, וכך נזכה לראות בטוב ה' המסתתר אחרי מצוותיו, ככתוב מפורש שרצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.

כמו כן נרגיל עצמנו להשתתף בצער חברינו באמת, כך אנחנו מקילים עליו ויש בזה ממידת החסד הבונה עולם!!! וגם נרגיל את עצמנו לחזור בתשובה בהמחשה ובדמיון בכדי להעצים את ההתעוררות לתשובה!!! ואנחנו מובטחים שאם נפתח פתח כפתחו של מחט הקדוש ברוך יפתח לנו פתח כפתחו של אולם, ובעזרת ה' נזכה להתקרב אליו יתברך בלב ונפש אמן ואמן

כתב רש"י והיה עקב תשמעון - אם המצות קלות שאדם **דש בעקביו תשמעון** ושמר ה' אלקיך לך את הברית וגו' - ישמור לך הבטחתו.

נפילה גדולה מתחילה מנפילה קטנה, שאדם מזלזל שהיא כביכול לא ממש נחשבת לנפילה, ואכן בלומדי עם **תלמידי המצוינים בת"ת תורת אמת ב"ב בנביא עובדיה א'** מפסוק י' - יז "מחמס אחיך יעקב תכסך בושח ונכרת לעולם: ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערינו, ועל ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם": וכתב רש"י: ביום עמדך מנגד - שלא באת לעזור לו. גם אתה כאחד מהם - נחשב כאילו אתה מן הבאים עליהם:

והנה הנביא מתחיל מפשע שנראה לנו מזערי לעומת הפשעים הגדולים של אדום שהחריבו את בית המקדש השני ורצחו רבבות ומיליוני יהודים במשך דורי דורות, והגלו את ישראל מארץ ישראל לגלות קשה ואכזרית, אבל בכל זאת הנביא מתחיל בפשע הקטן כביכול שבתקופת בית ראשון אדום לא עזרו לעם ישראל, והנביא מחשיב זאת לפשע חמור כאילו הם נטלו חלק בחורבן בית ראשון למרות ודווקא בגלל שעמדו מן הצד ולא עזרו!!

ושלב שני בפשעיהם – עלייה בדרגת פשעם הוא, שבחורבן בית ראשון אדום שמחו לאיד – לצרתם של ישראל ככתוב "ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה", והשלב הנורא הגדול יותר הוא "אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו" שהכוונה לחורבן בית שני ורציחת היהודים על ידי הרומאים על פי המצוות דוד, והשלב האחרון כביכול זה התעללות בשרידי הפליטה בכל תקופת גלות אדום, ככתוב

וטהר לבנו - תשעה באב

לשוד ורצח המונים, ובסוף היה ממנהיגי המרד שנלחם נגד הרומאים אבל גם נגד דעת תורה צרופה של רבן יוחנן בן זכאי שסבר שצריך להיכנע ולא למרוד נגד הרומאים,

ובגלל המורדים הרומאים החריבו את בית המקדש והרגו יהודים בלי סוף, וכידוע בסיפור עם המשל של חבית הדבש והנחש על פיה שהקיסר טען שמרסקים את החבית יחד עם הדבש, ולכן החריב את בית המקדש ורצח את יושבי ירושלים בגלל המורדים שלא נשמעו לדעת תורה.

בהרים זה שנים רבות" ובהמשך כתב "חבורת הליסטים ומחרחרי המרי" של אלעזר בן דינאי התנפלה על שכניהם השומרונים במחוז עקרבית והרגו בהם בלי לחוס על זקן וטף, והעלו את כפריהם באש, והוא היה ממנהיגי הקנאים במרד נגד הרומאים.

בקיצור הוא היה רבי תחילתו והיות ונהנה לצער אנשים אפילו ברשות התורה כביכול נבל ברשות התורה, נגרר והידרדר למריבות שבעליל נגד התורה, ובסוף הידרדר

ואתחנן - ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום – בית מקדש נבנה בתוכנו

לראות את הגאולה, וייתכן שעל צער זה וכאב זה התייחס משה רבינו כאן בסיום העניין "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום".

שכאמור על כל יהודי יש ציווי "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שבתוך כל יהודי יש בית מקדש פרטי – זוהר, ורמב"ן פרשת עקב י"א כ"ב, ואת זה כל יהודי יכול לבנות עוד לפני ביאת המשיח!!! וכמו שכתוב "וכן תעשו" - לדורות, ואת זה כל יהודי יכול לגרום שלא יחרב לעולם.

וכל זה מכוח תפילות ותחינות משה - "ואתחנן", שבכוח תפילת משה יזכו עם ישראל לדביקות בבורא עולם שזה מקור החיים, והדביקות בה' זה הבית המקדש מעט שבתוכינו, שמחיה אותנו לנצח גם ב 2000 שנות הגלות, ואת זה נבוכדנצר וטיטוס לא החריבו, ולא שלטו בו ידי שונאינו.

כתוב בגמרא סוטה ט' שאם משה היה נכנס לארץ ובונה את בית המקדש הוא לא היה חרב לעולם, כי לא שלטו שונאיהם במעשי ידיהם, והנה משה רבינו לא נכנס לארץ לכן בית המקדש חרב בעונותינו הרבים.

והנה במוצאי תשעה באב כאב לי מאוד שלא נבנה בית המקדש, ושהחורבן עדיין ממשיך למרות כל התפילות של קרוב ל 2000 שנות גלות שבו עם ישראל שפך דמעות בבכיות ותפילות ותחנונים, ועדיין לא נושענו לדאבון לבנו.

ונדמה היה לי הדברים כעין "ואתחנן" של משה רבינו, שלצערנו משה רבינו לא זכה שתקבלנה תפילותיו ותחנוניו, אבל יש הבדל גדול!! כי אצל משה רבינו נגזר עליו שלא יכנס, אבל לנו נגזר שכן ניגאל מגלותנו, ושיבוא המשיח ויבנה בית המקדש השלישי.

אבל עדיין במשך אלפי השנים מיליוני יהודים שהתפללו שנים על הגאולה ועל בניין בית המקדש שיבנה ולא זכו

והיצר יודע את זה, לכן הוא משתולל דווקא עכשיו אחרי תשעה באב יותר מתמיד להחטיא אותנו חלילה, ולהחריב גם את המקדש הפרטי שלנו, לכן כולנו כולל אני נגיד לא גדול ליצר הרע, רשע!!! מספיק חרבת את בית המקדש, מספיק הצער שלא נבנה המקדש בימינו והשנה. וכל בכי על בית המקדש עוזר לנו לבנות את הבית המקדש הפרטי שלנו ולחזק אותו ולבנות אותו ולהעצים אותו. ובבין הזמנים נתחזק עוד יותר ונתקדש יותר, כך נבנה בית המקדש ולא נהיה שותפים ליצר הרע להחריב חלילה את בית מקדשנו, וכמה שקשה הדבר כך נזכה להתעלות יותר.

לכן חובה עלינו לקבוע עיתים לתורה בבין הזמנים, ולהקפיד על 3 תפילות במניין ובכוונה כראוי, כך נבנה ונתקדש!!! ובעזרת השם נזכה לראות בקרוב בגאולה השלימה בביאת משיח צדקנו ובבניין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן ואמן.

בקשה מיוחדת מכל הלב

יהודי יקר: רצוני לספר לך מה מסתתר מאחורי ספרי וטהר לבנו – ושתדע על חשיבות העלונים הקדושים שאני טורח להוציאם בס"ד.

שיהודי יתחזק בענייני קדושה ויראת שמים, בצורה מכובדת בלי להתבזות מאשתו ומחבריו מדוע הוא לומד חיזוקים בעניינים של קדושה ויראת שמים, וכי הייתה לך נפילה?? וזה ממש לא נעים מהאישה ומהחברים!!!!

לכן הקב"ה נתן לי עצה נפלאה, לכתוב חידושי תורה מקוריים, ובסוף חיזוקים ומוסר, ככה היהודי לא מתבייש, הוא אומר לאשתו ולחבריו שהוא נהנה מהחידושים היפים על הפרשה, וככה הוא מתחזק בכבוד ולא באי נעימות.

אנא למען ה' ואהבתו תו תרומה להדפסת הספרים והעלונים הקדושים וטהר לבנו לגרום לרבות יהודים לשנוא את היצר הרע ולאהוב את אבא שבשמים, ולבנות בית מקדש בתוך ל יהודי ויהודי, וזה יעשה לך טוב בזה ובבא.

ושוב בבקשה אנא עזור לי בהדפסת ספרי וטהר לבנו 6 כרכים, וכן עזור נא לי בהדפסת העלונים כי הם מחזקים מאוד מאוד רבים השיב מעון בס"ד.

תזכה למצוות וכל טוב
יוחנן ריינר 0527120333